

Teksten: Genesis 8: 1-14 en Romeinen 8: 31-39

Lieve mensen, doopouders, gemeente van Christus,

Paulus schrijft een brief aan de gemeente van Rome. Hij steekt ze een hart onder de riem in een wereld in nood. Hij schrijft 'Als God voor ons is, wie is dan tegen ons?' 'Wie is het die oordeelt?' En 'wie kan ons scheiden van de liefde van Christus?' Wat een taal. Grote theologen als Karl Barth en Martin Luther hebben een commentaar op deze brief geschreven, het zijn beide klassiekers.

Vanmorgen schrijf ik ook een brief, net als Paulus, niet zo hoogdravend, want ik schrijf ze aan een paar gemeenteleden, aan de jongste om precies te zijn. In sommige kerken is het een goeie gewoonte dopelingen een doopbrief mee te geven. En zeker in zulke onzekere tijden als waarin wij leven en waarin onze kinderen opgroeien, moeten we goeie gewoonten koesteren. Dus daarom vanmorgen een brief, een doopbrief. Deze brief richt ik ook aan jullie, doopouders, ook aan u gemeente, en het meest aan de dopelingen van vanmorgen. Deze brief is geschreven voor later als ze zelf kunnen lezen en de taal van grote mensen begrijpen.

Franeker, zondag 11 juli 2021

Lieve Jesse en lieve Tymen,

Vandaag namen jullie ouders jullie voor het eerst mee naar de kerk, de Martinikerk in Franeker, op deze zondagmorgen midden in de zomer, om jullie te laten dopen. Dat is hun wens, jullie laten dopen, dat wilden ze om meer dan een reden. Omdat dopen in jullie families een goeie gewoonte is, maar het gaat dieper. Jullie ouders verlangen

het beste voor jullie, dat willen ze jullie graag geven. Ze geloven dat het geen kwaad kan in deze wereld, dat God in jullie leven een oogje in het zeil houdt. Met de doop vragen ze God daarom: wij voeden onze kinderen op, maar weest U er ook bij alstublieft.

En zo kwam het dat ik samen met jullie ouders deze doopdienst heb voorbereid. Het zijn bijzondere tijden. Als het aan jullie ouders lag, zouden jullie al veel eerder gedoopt zijn, maar toen jullie geboren werden, Jesse op 17 juli vorig jaar en Tymen op 1 januari dit jaar, toen mochten er geen mensen in de kerk komen, behalve de dominee en de koster en de organist en nog wat belangrijke mensen voor beeld en geluid. Dat kwam omdat er wereldwijd een besmettelijke ziekte rondwaarde, die corona heet. Corona betekent kroon. Onder een microscoop lijkt dat virus wel wat op een kroon, vandaar. Koning corona zwaaide meer dan een jaar de scepter over ons, en doet dat nu nog steeds.

Maar intussen leren we wel steeds beter hoe we ermee om moeten gaan en daarom kan nu de kerk weer open en mogen er ook weer mensen komen. En vandaag, op deze 11 juli 2021, laten jullie ouders jullie dopen met vreugde en dankbaarheid dat het eindelijk kan, ook met familieleden erbij.

Jullie ouders en ik bereidden deze dienst samen voor. We spraken over de wereld waarin we leven en over de toekomst, jullie toekomst. Deze wereld is een mooie wereld. Het is ook een wereld in nood. Zo gebeurde er ook deze week iets dat ons land schokte, een heel bekende journalist – iemand die nieuws vertelt – werd neergeschoten. We leven in een wereld die zomaar onveilig is. En in die wereld willen jullie ouders je graag iets meegeven wat jullie zal helpen om later zelf je weg te kunnen gaan, wat jullie zal helpen een begaanbaar pad te vinden waarop het jullie goed zal gaan. Je ouders geven je eten en drinken, maar ook liefde en bescherming. En ze geven jullie nog iets

heel belangrijks: vertrouwen, zelfvertrouwen en vertrouwen in anderen. Vertrouwen is ook voor ons grote mensen belangrijk. We moeten het steeds weer voeden en terugvinden. Daarom komen we hier in de kerk, daar voeden we ons vertrouwen in het leven en in God.

Ja God, wie of wat is God? vraag je misschien. God is liefde horen we, maar wat is liefde? Wat liefde echt is, dat duurt wel een leven lang om dat te ontdekken. En hier in de kerk krijgen we daar hulp bij vanuit het woord van God.

O wat is eigenlijk een kerk? Tja, dat is hier in Franeker een groot oud gebouw met een heel hoog dak, met een toren die je van ver kunt zien, met ramen die naar de hoge luchten wijzen en waarachter je de takken van de bomen ziet zwiepen als het waait, met op een balkon een machtig instrument met pijpen waaruit onder kundige handen klanken komen die de hele ruimte betoveren, met allemaal stoelen en banken waar elke week mensen op komen zitten om samen te zingen en te luisteren naar verhalen uit de Bijbel, met aan een pilaar een houten kuip waar de leerling van God opklimt om voorop te gaan in de reis door de Bijbelteksten. En waarom komen mensen in de kerk om daarnaar te luisteren? Als je de kerk vergelijkt met een winkel, dan wordt het misschien wel wat duidelijker. In een winkel haal je boodschappen, in de kerk krijg je een boodschap. Een winkel staat vol met spullen, hier kom je een lege ruimte binnen, dan kan je hart opengaan. In een winkel loop je met een karretje en een mandje, hier kom je met lege handen. Een winkel wordt gerund door mensen, de kerk is de plek van God. Boodschappen doen in de winkel kost altijd geld, hier krijg je het woord van God voor niks... In de winkel moet je afrekenen, hier ontvang je de zegen. Dat woord van God, daarvoor komen mensen naar de kerk. We komen hier om te luisteren, te zingen, te bidden, op zo'n manier dat we God ervaren en rijker dan we binnenkwamen weer naar buiten gaan. De kerk is een ruimte waar

voedsel voor ons hart woont. Dat voedsel is kostbaar, heel kostbaar. Want er zit rust in, en blijdschap, en vertrouwen.

Als verhaal bij jullie doop lazen we net uit Gods woord over Noach. Noach is een beetje een dwaas, vonden de mensen. Hij bouwt een ark, dat is een immens groot schip, maar dat doet Noach midden op het land waar helemaal geen water in de buurt is. Er komt een grote watervloed aan, beweert hij. Dat heeft God hem ingefluisterd en Noach kon een ding heel goed, naar God luisteren. God zei tegen Noach: 'Bouw jij een ark als een vogelnest' (Gen. 6:14).

Hoezo vroeg God dat aan Noach? Waarom zou er een watervloed komen? Nou, de mensen, die waren voor zichzelf begonnen en die dachten, wat God kan, dat kunnen wij ook. En toen kregen ze het heel hoog in de bol, ze leefden steeds meer zonder oog voor God. En God zag dat en kreeg er enorme spijt van dat hij de mens gemaakt had. God dacht, dit wil ik niet, nu laat ik ze wegspoelen. En hij stuurde water en dat water heet de zondvloed. Maar later kreeg God hier weer spijt van, van zijn eigen zondvloed, Hij zou dat nooit meer zo doen. En Hij liet een regenboog verschijnen als teken van deze belofte. Als je nu een regenboog ziet, dan mag je denken aan deze belofte van God ... God zal de wereld niet meer onder een grote vloed laten verdrinken, nee. Maar wij leven nu in een tijd dat de mensheid zelf zo'n ramp over zich lijkt af te roepen. Dit is daarom een onzekere tijd.

Maar deze doopbrief is niet om je bang te maken, maar om je erop te wijzen dat we, net als Jozua, ook een belangrijke persoon uit de Bijbel, in welke tijd we ook leven en hoe de omstandigheden ook zijn, 'sterk en krachtig moeten' zijn. **Want als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? schrijft Paulus later.**

Tymen en Jesse, jullie ouders laten je vanmorgen dopen en daarmee doen ze iets heel bijzonders. Ze doen een belofte. Net als Noach beloven zij vandaag voor jullie een arkje te bouwen, een veilige plek in een wereld vol krachten... Het verhaal van Noach helpt hen en ons daarbij. Jullie moeten weten dat in de verhalen uit de bijbel verborgen boodschappen zitten over Gods liefde voor ons, in de Bijbelverhalen zit voedsel voor ons hart, daar kun je altijd terecht. Ik vertel jullie nu een paar belangrijke dingen over het verhaal van Noach, en wat dat met dopen te maken heeft.

Er komt een grote vloed, staat er. Wat is een vloed? Dat is een overrompelende watermassa. Maar in de Bijbel hebben woorden ook een binnenkant, Bijbelse woorden zijn kleine schatkistjes waarin nog iets verborgen ligt. In het woord voor vloed zit ook nog een schat: 'vloed' betekent ook nog 'vermenging, ongeordend zijn, verward en door elkaar gegooid'. Een voorbeeld van verwarring is dat een mens denkt als God te zijn. De vloed is dus ook het beeld van totale verwarring. Noach leeft in een tijd van verwarring. Wij mensen leven in tijden van verwarring.

Nog twee woorden uit de tekst wil ik jullie graag uitleggen. Als de vloed komt, dan drijft de ark op het water. Water in de Bijbel is geen water uit de kraan. Water staat in de bijbel voor de tijd, die stroomt, die kun je net als water ook niet vasthouden... In de tijd moet je leren zwemmen, net als in het water, anders verdrink je erin. Daarom is er dag en nacht, tijd van werken en tijd van vrij zijn. Dus de ark red je in de vloed van de tijd.

En dan dat prachtige woordje ark zelf. De ark is eigenlijk een vogelnestje, waarin jullie als jonge vogeltjes nu zitten. En naast jullie ouders voedt God jullie met zijn woorden. En het woord ark betekent ook mandje, dat rieten mandje waarin Mozes verborgen zat toen hij over de Nijl dreef... Maar, en nu komt de schat uit de verborgen

binnenkant, ark betekent ook nog 'woord'. Het woord van God uit de Bijbel. In dat woord blijf je drijven, als de verwarring van de tijden als een vloed komt aanspoelen en mensen meesleurt. Met die taal, met de geheimen van de Bijbel blijven jullie, net als Noach en zijn familie en alle dieren, drijven op het water, ook al komt er een vloed over je heen en ook al wordt het spannend. Ook al is de wereld in verwarring. Met de doop zeggen jullie ouders JA tegen dat woord. Jullie drijven daarmee op een woord dat jullie draagt, over de golven en baren van het leven. Die belofte krijgt Noach, die belofte krijgen jullie, die belofte krijgen jullie ouders. En Noachs naam zelf is ook al een belofte, aan jullie ouders, aan jullie en daarmee aan ons allemaal. Want Noach betekent rust en troost. Als we rust en troost voelen, groeit in ons een vertrouwen. Dit bedoelt Paulus als hij later soortgelijke woorden aan de mensen schrijft, voedsel voor hun hart: 'Ja ik ben er zeker van dat noch dood noch leven, noch engelen noch overheden, noch bestaande toestanden noch toekomstige machten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel zal ons kunnen scheiden van de liefde van God, die is in Jezus Christus onze Heer (Rom. 8: 38-39).'

En Noach opent het venster, laat een raaf los, laat een duif los. En de duif - Jona, staat er - komt terug met een takje in de snavel, en vliegt tot hier, in de kerk, en reikt het jullie aan, Jesse en Tymen, met de belofte: er is leven, er is toekomst voor jullie.

Amen